

דבר תורה לשלחן שבת

מתורת הגאון רבי אלעזר זאב רז שליט"א
רבה של תל ציון, ראש ישיבת פלא יועץ

פלא יועץ

- ראש השנה -

ראש השנה הוא יום הדין הגדול אשר מלך במשפט יעמיד ארץ, וכל בני עולם עוברים לפניו כבני מרון, ועל המדינות בו יאמר וכו' ובריות בו יפקדו וכו', כמו שאנו אומרים במוסף ראש השנה. ואפילו אשר לא שת לבו ליראה את השם איום ונורא בשאר הימים, מי לא יירא כהיום הזה, וכמאמר הכתוב 'אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו'.

בראש השנה וימים נוראים מאיר או הפחד והיראה, וזהו הטעם שאין לך אדם מישראל שלא יהא מרגיש יראה ופחד, כל אחד לפי בחינתו ולפי הכנתו שעשה מקודם, ולפי פתיחת עיניו. יש ירא יראת הענש ואימות מות, ויש ירא יראת הרוממות, ויש ירא יראה מועטת, ויש ירא יראה גדולה, ויש יותר ויותר גבוה מעל גבוה וגבוהים עליהם. ולפי השפע והארה שמקבל בראש השנה, כך נמשך עליו ונשאר הרושם לכל השנה.

הנה כי כן, לו בכח יגבר איש בראש השנה להיות לבו מלא יראה ורתת וזיע מפחד השם ומהדר גאונו. ואף על פי שאמרנו שתלוי בהכנות של אדם, מכל מקום מאחר ששערי יראה פתוחים, בהתעורר אדם עצמו ימצא עזר כנגדו ומצא כדי גאולתו וחיתה נפשו לכל השנה כולה, ובלבד שלא יסיח דעתו, כי אם כל היום יהיה רק עסוק להעמיק ולהתמיד במחשבתו ליראה את השם הנכבד והנורא יראת הרוממות, בגין דאיהו רב ושליט, עקרא ושרשא דכל עלמין, וכולא קמה כלא חשיב.

(רבנו אליעזר פאפו ספר "פלא יועץ" ערך 'ראש השנה')

ניצוד זוכים ל'דבקות' בהשי"ת

ולדבקה בו (ל. ס)

צריך להבין מהו המצוה הזו "ולדבקה בו", כמדומה שרמב"ם לא מנאו בתור מצות עשה. אך עכ"פ יש כאן זירוז ואזהרה לדבוק בו. ובכן מה הוא. והאם מי שמחשבתו מעלה שמות ויחודים כגון ציור שם הוי"ה (ע' באה"ט רס"י א) או שמות ע"ב ס"ג וכיוצא בו, מקיים מצוה הזו.

והנה רבותינו שהובא בפירש"י כאן דרשו: אפשר לומר כן, והלא אש אוכלה הוא, אלא הדבק בתלמידים ובחכמים ומעלה אני עליך כאילו נדבקת בו. הרי נפלא הדבר, שעצם ההליכה והישיבה עם ה"חכמים", זהו ולדבקה בו! וזהו כעין שדרשו את ה' אלקיך תירא - לרבות ת"ח (פסחים כב). הרי לנו בהשוואה חכמים עם האל ב"ה כביכול. וע"ע סוטה (דף יד).

והנה הרמב"ן (דברים שם) פירש: ולדבקה בו, לומר שתהיה זוכר השם ואהבתו תמיד לא תפרד מחשבתך ממנו וכו' עד שיהיו דבריו עם בני אדם בפיו ובלשונו, וליבו אינו עמהם אבל הוא לפני ה': עכ"ל. כלומר המחשבה התמידית בו יתברך. וראה ברמ"א (ברייתא סימן א). מ"ש "שויתי ה' לנגדי תמיד" הוא כלל גדול וכו'. ע"ש.

ונראה דאם האדם, גם מייחד צורות אותיות הוי"ה הנקראים יחודים המובאים בשער רוח הקודש, כגון הוי"ה ואהי"ה במילוי הנקראים עסמ"ב וקס"א קמ"ג קנ"א וכן כל כיוצ"ב, גם הוי בכלל הדבקות, והפליא האריז"ל לשבח מי שזוכה לכיון תדיר. אפס, כי יש להוסיף ולזרז, כי העיקר ידע שלא יהיה כסתם בלא נשמה אלא ידע לפני מי הוא מכוי, ומה גם שאין כונתו אלא לעשות נחת רוח להקב"ה ורצונו עז לידבק בו יתברך. וראה במה שפירשנו בזה מדרש פליאה בספרנו פרי עץ הדר ח"א ב"הקדמה" (עמוד 20). וה' יזכנו.

ובכן כבר ביארו חכמינו ובפרט בספרי החסידות, כי עיקר הדבקות הוא במחשבה. אכן בתחילת העבודה אינה במחשבה כי צריך תחילה גם "מעשיות" כלומר לעשות מצוות מעשיות ומעשים טובים, ולהרבות בתורה. שאז ע"י המעשה מתתקן הנפש, וע"י התורה מתתקן הרוח, ואז תוכל הנשמה לבא לשבת על הכסא היינו על נפש ורוח שנתקנו. ולכן ככל שירבה בגירסה בתורה וישקוד על התורה (וניצול הזמן!) ויעשה מצות ובפרט מצות תפילין ללמוד עמהם ולהיות קשורים עליו זמן רב (בגוף נקי) עם ציצית, יזכה להתעלות ולהתעלות ויגיע לשלמות. אמן כן יהי רצון.

שבת שלום ומבורך, שנה טובה ומבורכת!